

Seznam mlynářů a majitelů „Na povětráku“ v Libranticích

1) Václav TOMAN (1855 - 1860) - první librantický „Pan otec“

- v r.1843 převzal od svého otce usedlost č.51 (dnes Milan Dusil) včetně pozemků, které k ní patřily
- v.r. 1855 postavil mlýn na již svém pozemku na jižní straně obce a začal mlet. Mlel pět roků, do roku 1860 a zaměstnal pomocníky.

1. stárek - DRAHORÁD - rád se napil, dlouho tam nevydržel a brzy odešel
2. stárek - RÓJA - zanedlouho se oženil a koupil usedlost č. 75 (později Morávková pekárna)
3. stárek - Jan LUKÁŠEK - v r. 1860 si vzal sestru mlynáře Václava Tomana a mlýn od něho koupil
 - Václav Toman si nechal pouze usedlost č.51 a v ní hospodařil (tím došlo k rozdělení usedlosti č.51 s mlýnem)

2) Jan LUKÁŠEK (1860 - 1882) - druhý librantický „Pan otec“

- v r. 1860 postavil pod mlýnem chalupu s doškovou střechou
- v r. 1882 se oženil s jeho dcerou Josef Uhlíř z Blešna

3) Josef UHLÍŘ (1882 - 1921) - třetí a nejváženější librantický „Pan otec“

- v r. 1882 převzal mlýn od tchána a koupil od Tomana usedlost č. 51. (Tím došlo opět k původnímu spojení usedlostí)
- rodiče jeho ženy, Lukáškoví, dál bydleli v chalupě pod mlýnem
- v r. 1910 předal hospodářství č. 51 svému synu Janovi a nechal si mlýn a chalupu pod ním (opět rozdělení mlýna a usedlosti č.51)
- v r. 1911 chalupu přestavěl s nápisem na střeše JU LP 1911
- 28.října 1921 zemřel

Už za jeho života mu pomáhali s hospodařením a mletím jeho synové, nejstarší Josef a nejmladší Lojzík. Ale mletí již bylo málo, téměř se už nemlelo. Josef brzy následoval svého otce a krátce na to zemřel v příštím roce 1922. Lojzík se pak odstěhoval do Tyniště a brzy zemřel také.

V r.1923 se vdova po nejstarším Josefovi provdala za Švorce. Jelikož byla Švorcová, tak v témže roce prodala mlýn i s chalupou Františku Prokešovi z č. 31. (dnes Zdeněk Černý dole u rybníčka)

Tím skončilo nejdelší a nejslavnější období „Pana otce“ Josefa Uhlíře a jeho rodiny a našeho větrného mlýna.

4) František PROKEŠ (1923 - 1945) – u něho už nemůžeme říkat „Pan otec“

- byl to pouze majitel. V mlýnu se už nemlelo a chtěl ho zbourat. Památkový úřad to však nepovolil, tak jen chátral a chátral.
- chalupu použil jako ubytování pro pomocné síly na svém hospodářství
- po 2.světové válce v r. 1945 vše prodal panu Žaloudkovi

5) pan ŽALOUDEK (1945 - ????) - při koupi sliboval, že mlýn opraví a bude mlet. Zůstalo jen u slibů

- a ještě v témže roce jej zboural a dříví použil na topení. Bydleli v chalupě pod mlýnem. Po jeho smrti tam bydlel dál jeho syn Zdeněk se svoji rodinou do roku asi 1965. Měli celkem šest dětí.

Po jejich odchodu bydlela v chalupě rodina Malých asi do roku 1980. Když se odstěhovali, tak i ta chalupa bez majitelů začala chátrat.

Dnes tam již nestojí ani mlýn, ani chalupa, je tam pouze zarostlý pozemek.
Pro nás je to vzpomínka na to, že tam kdysi stával a klapal náš

LIBRANTICKÝ VĚTRNÝ MLÝN